

Gábor Judit

Nővérem, Gábor Judit egyetemista korában, kábé 1937-ben.

Judit nővérem az olasz hadüzenet napján született, az első világháború idején, 1915. május huszadikán. Két évvel volt idősebb nálam, de mi tulajdonképpen csak felnőttkorban barátkoztunk össze, mert nekem utólag az az érzésem, hogy nem örült az én érkezésemnek. Vége volt annak, hogy ő a szenzáció. Jött egy újabb gyerek, született egy konkurencia, mert addig ő volt a legfontosabb. Gyerekkorunkban nem voltunk jóban. Van egy olyan fénykép, ahol ülünk vagy fürdőkádban, vagy ágyban, és nagyban tépjük egymás haját.

Nekem ő állandóan példaképnek lett fölhozva. Nagyon tehetséges volt. Szerintem ő örökölte legjobban a papától az észet, nyelveket nagyon könnyen tanult, politikai érdeklődése is volt. Nagyon szeretett politizálni a papával otthon. Nem is voltak soha közös barátaink, teljesen más

társaságunk volt mindig.

A nővérem hatodik gimnáziumba kezdett iskolába járni, addig, velem együtt magántanuló volt. Rettenetesen magolós volt. Mindig tiszta jeles volt, s ez nagyon fontos volt neki. Egyetemre Pesten járt német--francia tanári szakon. Persze, amikor végzett, hogy tudott volna elhelyezkedni... Zsidót akkor már nem vettek föl. Úgyhogy a papa intézetébe ment ő is dolgozni. Talán 1938-ban. A háború után elvégezte az orosz is.

Juditnak volt egy óriási nagy szerelme évekig, aki huszonöt évvel idősebb volt nála, s aki nem vette el. Volt az intézetben egy vidéki fiú, zirci, aki otthon valami stiklit csinált, és kitiltották az ország összes iskolájából. Ez a fiú Juditnál hat évvel volt fiatalabb, és az lett a vége, hogy elrontotta vele az életét, mert hozzáment. Valószínűleg azért, mert a másik nem vette el, ez pedig ellentéte volt, nagyon fiatal. A nyilas időkben viszont ő bújtatta a nővéremet. A háború után esküdtek. Úgy emlékszem, két évig voltak együtt. Aztán elváltak, a nővérem rájött, hogy csalja. Élete végéig megtartotta a férje nevét.

Judit tíz évet tanított a Bajza utcai iskolában, amelyik később felvette, majd ledobta a papa nevét. Amikor a tíz év letelt, rögtön otthagya. Mert ennyi kellett, hogy nyugdíjba mehessen. Hetvenegy éves korában halt meg.